

Fald vilde det, forekommer det mig rigtignok, være ganske umuligt at gøre dette Arbejde, men det er jo muligt, at der ikke bliver mere, end at de 3 Kommissioner kan overkomme det. Lad os haabe det!

Med Hensyn til Brug af Huse paa Landet er de vigtigste Ændringer, der er foretagne i det oprindelig forelagte Forslag, foruden den, som angaar Kommissionerne, den, der fastslaar, at disse Huse ikke maa gives i Brug for mindre end 8 Aar, og at Afgiften ikke maa være højere end 4 pCt. af Ejendomsskylden. Det er to Bestemmelser, som forekommer mig at have den allerstørste Betydning for disse mindre Brug. Saa er der føjet den Bestemmelse til — men den Lov gælder altsaa i Øjeblikket ogsaa —, at selv om Lejemaalet er lovlig opsagt til 1. Maj, skal den nuværende Lejer eller Forpagter kunne fortsætte uantastet i 8 Aar, medmindre Ejeren af Huset selv vil bebo det.

Et Mindretal har stillet nogle enkelte Ændringsforslag, som jeg heller ikke skal komme nærmere ind paa. Den ærede Ordfører har gennemgaaet dem, og jeg kan i saa Henseende fuldstændig slutte mig til de Udtalelser, han fremførte. De foreslaaede Ændringer er efter min Mening ikke af videre indgribende Betydning, og jeg kan slutte mig til den ærede Ordførers Henstilling til Mindretallet om at tage Forslagene tilbage, da Udvalget skal holde et Møde til inden tredje Behandling, hvor man maaske kunde finde hinanden. Ændringsforslaget under Nr. 3 om Ordet „vanskelig“ har jeg omtalt, og med Hensyn til Ændringsforslag Nr. 2 kan jeg ganske slutte mig til de Udtalelser, som faldt fra den ærede Ordfører. Jeg kan ligeledes slutte mig til den ærede Ordførers Udtalelser, hvori han overfor Ordføreren for Mindretallet gjorde opmærksom paa, at det vistnok er et stort Spørgsmaal, om dette Lovforslag giver billigere og lettere Betingelser for Fæsterne end de Overenskomster, der er truffene frivilligt mellem Fæsterne og Godsejerne.

Det ærede 3die Medlem for 2den Kreds (Jeppesen [Drusebjerg]) oplæste Tallene fra Aarsberetningerne fra Udstykningsforeningerne paa Sjælland og Fyn, og deraf fremgaar det jo, at den gennemsnitlige Aflysningssum for samtlige disse 476 Gaarde og 701 Huse har været for Gaardene 73 pCt. af Ejendomsskylden af 1909 og for Husene 57 pCt. Naar saa, som vi alle sammen ved, Ejendomsskylden af 1916 er noget højere end Ejendomsskylden af

1909, tror jeg, at man kommer ret nær hinanden paa disse Omraader.

Ændringsforslag Nr. 7 kan jeg ikke have noget særligt imod, idet det omtrent er den Affattelse, Forslaget havde, da det blev forelagt fra min Side. Folketinget har jo, som ogsaa den ærede Ordfører gjorde opmærksom paa, vedtaget den anden Form enstemmigt, men jeg ser ikke, at Lovforslaget i den Form, som nu foreslaaes, i særlig Grad afviger fra det af Folketinget vedtagne, i alt Fald ikke i større Grad, end at jeg har kunnet tilfræde det. Der er blot et Forhold i denne Forbindelse, jeg først vil nævne, og jeg tror, at den ærede Ordfører tænkte paa det samme. Det er den Bestemmelse, der ogsaa omhandles i det Andragende, som er tilsendt Udvalget, og som jeg ogsaa har faaet. Kunde der ikke være nogen Grund til at føje Andragerne i, at Kapitalen blev opsigelig ved Ejerskifte? Det forekommer mig, at det er et rimeligt Krav fra Godsejernes Side, at de vil være med til at give de nuværende Fæstere disse Obligationer paa rimelige Vilkaar og uopsigelige, men at i det Øjeblik, Fæstegodset overgaar til en anden, skulde Kapitalen kunne opsiges.

Ændringsforslagene Nr. 8 og 9 gaar ud paa, at det skulde være Dommere eller i hvert Fald Personer, som havde Betingelserne for at kunne beskikkes til Dommere, der skulde være Formænd for Kommissionerne. Udvalgets Flertal har modsat sig dette, og jeg maa være enig med Flertallet. Det forekommer mig ikke, at man gør Ret i at opstille saa snævre Grænser. Jeg tror, at man derved let vil komme til at skyde Folk ud, som maaske i særlig Grad var skikkede til at beklæde disse Formandspladser, og jeg ser heller ikke nogen som helst Grund til, at det skulde være nødvendigt at opstille saadanne Betingelser. Det er mange Gange lige saa meget det rent praktiske Syn paa Forholdene som den juridiske Uddannelse, det kommer an paa.

Med Hensyn til Ændringsforslag Nr. 10 kan jeg ogsaa henholde mig til de Udtalelser, som den ærede Ordfører fremsatte. Jeg tror heller ikke paa, at det vil faa nogen stor praktisk Betydning. Den ærede Ordfører sagde dette med et Smil; dermed antydede han vistnok, at de Betingelser, man her stiller Fæsterne, er saadanne, at de nok skal overtage deres Gaarde.

Ændringsforslagene Nr. 12 og 13 finder jeg ikke Anledning til at komme ind